

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۵/۱۰/۰۹

عبدالعزيز نائبي

د کاکړيو غاړو لنډ جاج

کاکړۍ غاړې زموږ د ولسي ادبياتو يو خور او په زړه پورۍ صنف دی چې د لنډيو په څېر د خپل ايجاد له پېل څخه په شفاهي ډول له يو نسل څخه بل ته لېږدول شوي دي. د لېږد په دغو پړاونو کې چې کتابت ډير عام نه و، ممکن ډيرې ضايع شوي وي. د کاکړيو غاړو د انتقال په پروسه کې محلي سندرغاړو هم ونډه لرلې ده چې تر نن پورې د خوښيو په محفلونو، مجلسونو او اتنونو کې وېل کېږي. په ولسونو کې د سواد د نسبي عامېدو په نتيجه کې يوه زياته برخه کاکړۍ راټولې او خوندي شوي دي. زموږ ادبپوهانو او څېړونکو هم په خپل وار د دغې معنوي پانگې د ساتنې او پالنې لپاره کار کړی دی.

«کاکړۍ غاړې په لومړي ځل په ۱۳۳۴ لمريز کال په (پښتني سندرې) نومي کتاب کې د نورو ولسي ژانرونو تر څنگ د شين خالو ناري او د کاکړو غاړې تر سرليک لاندې چاپ شوي دي. وروسته يو څه کاکړۍ غاړې صاحبزاده بهايي جان راغونډې کړي دي. تر دوی راوړوسته په لومړي ځل په ۱۹۶۷م کال کې په کتابي بڼه صاحبزاده حميدالله د (کاکړۍ لنډۍ) په نامه چاپ کړې چې بيا راوړوسته دوه کتابه لومړۍ ۱۹۶۹م کال (غاړې)، دوهم په ۱۹۷۳م کال کې د (کاکړۍ) په نامه د پروفيسر سيال کاکړ کتابونه چاپ شول. همدا رنگه بيا تر دوی ۱۳ کاله وروسته په ۱۹۹۵م کال کې د سيد خير محمد عارف کتاب (د غاړو ادبي څېړنه) په نامه چاپ شو. او بيا په ۲۰۰۶م کال کې د پروفيسر سيال کاکړ يو بل کتاب د (پخوانۍ غاړې) په نامه چاپ شو چې ټولې ککړې غاړې پکې راغونډې شوي دي.» (۱)

د ازادي راډيو د «ژوند په شيبو کې» راډيويي خپرونه کې چې د ۱۳۹۴ کال د غبرگولي په ۶ نيټه خپره شوې ده، د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي استاد پوهنمل اجمل بڼکلي د کاکړيو غاړو په باب وايي:

«کاکړۍ غاړې د پښتنو رواني اړخ ته ډيرې نېږدې دي. کله چې موږ ډير احساساتي يو، لکه په خوشحالي يا خفگان کې، نو لنډۍ-لنډې خبرې کوو. کاکړۍ غاړې هم ډيرې لنډې ادا کېږي، لکه څوک چې په چا پسې غږ کوي او همدا موضوع د دغه ولسي ژانر مهم اړخ گڼل کېدای شي. په کاکړيو غاړو کې د نورو ولسي ژانرونو په څېر د پښتنو د فکر ډول، د هغوی ژوند او محروميتونو انعکاس موندلی دی.»

د ولسي ادبياتو دا خور صنف راز-راز موضوعات، د پښتنو ټولنيز ژوند، اقتصادي شرايط، کلتوري پابندۍ، ديني او عقیده يي مسايل، ساده ولسي افکار، ټوکي-ټکالي او د پښتني کلتور بېلابېل اړخونه، خوږونه او رواجونه په خپله لنډه غېږه کې رانغاړي. که څه هم کاکړۍ غاړې کاکړو ته منسوب شوي دي او له همدې کبله په کاکړيو غاړو باندې مشهورې دي، خو په پښتنو کې به داسې قبيله نه وي چې د دې غاړو په جوړولو کې يې لږه يا ډيره ونډه نه وي اخيستی. (۲)

«دا ډول سندرې د کاکړيو، کاکړيو لنډيو او کاکړيو غاړو په نامه بللې شوي او يادې شوي دي. دا سندرې هم لکه لنډۍ دوي مسرۍ لري، چې دا دواړې مسرۍ زياتره سره هم قافيه او د هيجايي سيستم له پلوه سره برابري دي؛ دا په دې مانا چې د ټولو کاکړيو مسرۍ اته او يا اووه سيلابې وي، ځينې داسې کاکړۍ هم شته چې مسرۍ يې سره هم قافيه نه دي. کاکړۍ هم د هر ډول مفاهيمو بيان ته وقف شوې او د پښتنو د ژوند بېلابېل اړخونه پکې منعکس شوي دي. د کاکړيو د ايجاد سيمه د بلوچستان د کاکړستان سيمي دي او ويونکي يې د نورو شفاهي سندرو په څېر معلوم نه دي او د کاکړو ونډه يې په ايجاد کې درنه ده. اما د دې سيمي ځينو ادبياتو هم د کاکړيو په ويلو کې طبع آزمايي ده او

د پاڼو شمېره: له 1 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړيکه ټينگه کړئ maqalat@afghan-german.de

يادونه: دليکنې د ليکنيزې بڼې پازوالي د ليکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله ليکنه له راليږلو مخکې په خبر و لولئ

ډېرې کاکړۍ يې جوړې کړې دي، خو د دغه ډول کاکړيو خوند رنگ د هغو طبيعي او په ولس کې ايجاد شويو کاکړيو په څېر نه دی .

د بلوچستان ځينو خواخوږو پښتنو لکه صاحبزاده حميدالله او پروفيسور سيال کاکړ د دغو سندرو نمونې له خلکو راټولي کړې او د دې سندرو مجموعې يې چاپ ته آماده کړې او چاپ کړې دي.

د دغو ثبت شويو کاکړيو له مطالعې سرې د کاکړو د اجتماعي، اقتصادي او حتی سياسي، ملي ژوندانه د څېړلو لپاره د خوند مواد ترلاسه کولای شي.» (۳)

ليکنه د دغه ولسي ژانر د څو بېلگو په راوړلو سره پای ته رسوم، دا تاسې او دا هم څو کاکړۍ غاړې:

زه مرغه گرانه بېله

خو به دواړه تر کابلې

له کابلې تر ژوبکې

سپينه خوله اخله نازکې

چې خبره په زارۍ شي

اور دې پورې په يارۍ شي

ورته ووايه چې راسي

ما يې غم له کاره باسي

گرده شپه وهم سوچونه

مر به سم ستا له بېلتونه

رنگ پېکۍ په مخه راسي

زړه ژوندۍ له سيني باسي

سور ټيکړۍ ځي رابڼکاره سي

له ما گرنج بېلجه ايله سي

زړه مې وشليد په سينه کې

خنديله په کوټه کې

يو کال کېږي چې واده ده

لا تراوسه مې په زړه ده

پرې تړلۍ مې چې زړه و

گران هغسې سرې نه و

غېږه ورکړمه و چاته

مور په ژوند سوه له ما پاته

صدقه به يې ستا تر سر کړم

وايه څوک، څوک مرور کړم

زما په زړه لمبې د گران دي

مُلايان وايي پېريان دي

دوغ په ورو، خندا په سپکه
دېوال غوړ لري نازکه

مونځ کوم سوچ می په تا کی
خدای به څومره سزا راکي

یوه دا ده یوه بله
زړونه باسي له گوگله

له دې کوره تگ اسان دی
په ما نوم د بابا گران دی

زه گيلې درته کومه
ته رخصت غواړي چې ځمه

که ورځي نو اجازه ده
درته خلاصه دروازه ده

کور خالي ده زه یواځي
که رازي دروازي وازي

چې ريبار يې را واپس کړ
زړه مي ښه په ژړا یخ کړ

خوښ مي نه شولي سرزوره
خوله دي واخيسته په زوره

ستا بيلتون د دوبي لمر دی
زما په سترگو برابر دی

يو د گران خوله دي ايله وای
نور دي گرد عمر روژه وای

سپين خيگر، تنی دي خلاصی
له ايمانه سړی باسي

خوله مي ستا په بل حرامه
خپل سبق وايه جانانه

د ملا تعویذ بېکاره
خپل همت کوه ريباره

که يې حال وایم غيبت دی
گني گران راملامت دی

دا خو ستا مهرباني ده
راته اور چې زندگي ده

پر ما اور دي کرله مخکه

ته خوشحال گرځه نازکه

زما او ستا یاري په ستورو
هر ماښام به ورته گورو

بي تعليمه دی لالی
که نه وای خط به يې رالېږی

وچوي د زرگي وینه
تر ناسور سخته ستا مینه

ستا په څو خبرو تور سوم
اوس د ټول کلي پیغور سوم

درپسي می لارې ساوي
راته پاتي دي ارواوي

ته دې ناز کوه نازکي
له موږ ټولې لارې ورکي

کاکړی غاړې کومه
د یار غم غلطومه

سرچینې:

۱- ژرک، محمد صادق. کاکړی غاړې، لاهور: پښتو ادبي غورځنگ - کوټه، کال... ۱۵-۱۶ مخونه.
۲- ازادی رادیو. (۱۳۹۴، د غبرگولي ۶). ژوند په شیبو کې: «د پښتنو شفاهي ادبیاتو خور صنف کاکړی» (رادیويي خپرونه).

<https://pa.azadiradio.com/a/27039225.html>

۳- هېوادل، زلمی. د پښتو ادبیاتو تاریخ. د دانش خپرونډويي ټولنې تخنیکي څانگه، ۱۳۷۹ لمریز کال، ۷ مخ.